

*Opið bræv til Henning Gjellerod, fólkatingsmaður
fyri Sosialdemokratiska flokkin í Danmark:*

Vi må ikke miste Dem

- Ikke alene ville vi danske miste en del af rigsfællesskabet, som gennem århundreder har givet os uvurderlige værdier i form af digterkunst, malerkunst, venskaber og slægtsbånd - vi ville også have sveget en etisk, medmenneskelig og statsretslig forpligtelse. Vi ville stå som koloniherrer - det usleste, man som nation kan være på denne jord. Vi ville miste vor egen værdighed. Vi ville få uafvaskeligt snavs på os, skriver Kåre W. Strunk, lækni

Kåre W. Strunk, lækni, býr í Thyborøn, har hann fyrri nógvum árum síðan hitti Jógvan Róin.

Teir báðir arbeiddu saman, og knýttu vinarbónd, sum gjøgnum áriní hava verið varðveidd, við vitjanum í Danmark og í Føroyum.

Kåre W. Strunk hevur sent vinmanninum eintak av brævinum til fólkatingsumboðið, við loyvi at prenta tað, um áhugi er fyrri tí. Hetta er ein innilig áheitan um at geva førøyingum dómarakanning, og tað grundgevr brævskrivarin við hesum reglum:

Til
Henning Gjellerod,
Medlem af den social-
demokratiske folketings-
gruppe.

Vedr. Færøbanksagen.

Kære Henning Gjellerod!

For første gang i min 64-årige tilværelse benytter jeg mig af den hævdevundne ret i det danske demokrati til at henvende mig til »min folketingsmand« - den folketingsmand, som jeg har stemt på, og som jeg har fornemmet bedst udtrykker mine holdninger til de politiske beslutninger, der træffes i regering og folketing. Denne ret giver den menige vælger den mulighed at fortælle sin repræsentant på Tinge sin mening i politiske spørgsmål, der forekommer vælgeren at være af afgørende betydning.

Et sådant spørgsmål er den i alle henseender tragiske færøbanksag. Jeg har som menig vælger uden uddannelse eller speciel indsigt i hverken nationaløkonomi eller regnskabsvæsen ingen mulighed for at kunne

vurdere, hvad der er løgn, og hvad der er sandhed i denne sag, hvor millioner og milliarder ruller. Og - hvad der i denne sag er af afgørende betydning - det har den menige Færing heller ikke!

Færingerne beder om hjælp

Det er nemt - for nemt - at svare de fortvivlede og vrede Færing med, at de jo bare kan anlægge sag. En her boende færøsk skolemand forklarede for et par dage siden på POLITIKENs debatsider hvorfor: Der er på Færøerne en århundredgammel tradition for, når man på Færøerne mener at have lidt uret - specielt i forholdet til lokale danske myndigheder - da at appellere sagen til magtens

hovedsæde, regeringen i København. Færingerne beder om hjælp - så enkelt er det. Og de beder om hjælp, fordi de føler sig snydt af magtfulde danske finanskræfter, der nok har snydt dem, men gjort det uden at bryde lovens kantede bogstav. De ønsker ret og rimelighed - og de ønsker at vide, om de har en chance for at få de milliarder tilbage, som de føler, de har mistet i en lusket bankforretning. Milliarder, som de har hårdt brug for. Og man lægger heller ikke på Færøerne sag mod den storebror, som - indtil videre, da - er den eneste, man kan læne sit hoved til, nårulykken truer. Hvorfor så ikke nøjes med en »expertundersøgelse«, som er den erstattung for en dommerundersøgelse, men

har tilbudt dem?

Fine fornemmelser

Fordi de i deres fortvivelse ikke tror, at sandheden - hele sandheden - kan komme frem på anden måde. Det er ikke rimeligt, at en fornem højesteretspræsidents fine juridiske fornemmelser om politikeres mulige misbrug af dommerundersøgelser skal gå forud for et ulykkeligt og forarmet lille folks vrede og stædige krav om en dommerundersøgelse. Herregud! Det er dog en lille, bitte indrømmelse at komme med, når man tager de ulykker i betragtning, som dette lille, stædige folk på de forblæste, barske øer har måttet bære i de sidste år.

Gæstfrihed og fællesskab

Jeg har selv oplevet dem, både øerne og folket. På gaden i Torshavn mærker Du som Dansker nok et forbeholdenhed, kølig distance. Vi skal helt oplagt ikke tro, at vi er noget! Men kommer Du ind hos dem - bliver Du gæst hos dem, vil Du opleve en varme, en gæstfrihed og et fællesskab, som er noget for os danske helt, helt enestående. VI MÅ IKKE MISTE DEM!

Og risikoen for at miste Færøerne er meget, meget reel i den nuværende situation. Ikke alene føler de sig snydt og bedraget af en magtfuld dansk bank - de føler også, at den danske regering - og det danske folketing - som skulle være

deres garanter for, at der sker dem ret og retfærdighed, har sveget dem på det mest usle.

Ikke alene ville vi danske miste en del af rigsfællesskabet, som gennem århundreder har givet os uvurderlige værdier i form af digterkunst, malerkunst, venskaber og slægtsbånd - vi ville også have sveget en etisk, medmenneskelig og statsretslig forpligtelse. Vi vil stå som koloniherrer - det usleste, man som nation kan være på denne jord. Vi ville miste vor egen værdighed. Vi ville få uafvaskeligt snavs på os.

Hjælp mig som dansker

Hjælp mig som dansker med at undgå dette! Du må, sammen med andre, der kan indse urimeligheden af at nægte dette lille, stædige og utroligt værdifulde folk den dommerundersøgelse, uden hvilken jeg er bange for, at de vil vende os ryggen, udvirke en omstødelse af denne beslutning!

Jeg forventer et svar fra Dig!

Med de venligste hilsener
Kåre W. Strunk